

at nu gjælder det; det gjælder i første Linie at tage Stødet; der skal man enten seire eller bukke under; naar man har den Jøllelse, tror jeg, at man vil anvende mere Kraft paa Forsvaret i første Linie, end naar man gaar til det med den Forudsætning: Vi kunne alligevel ikke holde første Linie, vi skulle dog ind i det befæstede Kjøbenhavn.

Udsig: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal fremsætte i Anledning af, hvad der fremtom mod, hvad jeg før udtalte. For den ærede Ordfører for Fler-tallet (Blom) synes der ikke egentlig at være noget finantzielt Spørgsmaal i denne Sag. Han mente, at man maa anvende, hvad der er nødvendigt, det skal til, ligegyldigt hvor Meget det er. Ja, et saadant Raisonnement kunde jeg forstaa, dersom vi vare en Stormagt, som vilde sige: Vi kunne forsvare os til det Yderste; naar vi anvende alle vore Kræfter, hvem der saa angribe os, vi maa derfor anvende Alt, hvad der er nødvendigt. Men hvorledes en lille Magt kan anlægge den Maalestof for, hvad den vil anvende til Militærvæsen, at anvende hvad der kan være nødvendigt til, at den kan forsvare og hævde sin Selvejendighed, kan jeg ikke forstaa. Det er det, der forekommer mig at være en Grundfeil ved den Betragtning, som ofte har gjort sig gjældende her i Landet, det, at man mener, at man kan lægge en saadan Maalestof til Grund, uden at tage Hensyn til vor Svaghed. Der er for os, mener jeg, med saa lille og svagt et Land som vort, virkelig ikke Andet for, end at vi maa tage et Forholdsmæssigheds-Hensyn til vor Styrke, til vore Kræfter, og vi maa ikke udelukkende se hen til, hvad der kunde være gavnligt for os, thi det er Noget, vi under ingen Omstændigheder kunne opnaa. Det er dette Forholdsmæssige, som forekommer mig at være den eneste Maalestof, vi kunne anvende. Derfor har jeg tilladt mig denne Gang ligesom tidligere at anfille Sammenligning mellem, hvad andre Lande udgive. Den høitærede Krigsminister kan ikke lide denue Sammenligning mellem Danmark og Tyskland, og det kan jeg godt forstaa. At vi de kommende Aar skulle anvende, som Regjeringen har foreslaaet, 15 Kr. pr. Individ, medens Tyskland kun anvender 9

Kr., det er ganske vist noget høist Mærkeligt. Den høitærede Krigsminister mener, at den naturlige Forklaring maa søges deri, at vi saa at sige begynde paa bar Bund, hvorimod Tyskland har Alt i den fuldstændigste Orden. Det er virkelig sørgeligt, hvis vi kunne siges at begynde paa bar Bund, efter at vi saa mange Aar have anvendt saa Betydeligt paa de militære Udgifter, som vi have, men den Mening, at Tyskland skulde være saa at sige færdig med, hvad der ekstraordinært kunde være at udrede til Krigsvæsenet, den slaar ganske vist heller ikke til. Hvert Aar har Tyskland et meget stort ekstraordinært Budget, fordi det efter Aaret 1870 har anvendt en Masse Penge til at faae Fæstningerne og Materiellet i en nogenlunde Orden. Men derfor kan man virkelig ikke blive staaende ved det i de følgende Aar; der kommer bestandig Nyt til, bestandig nye Opfindelser, bestandig kommer der flere Krav. Den høitærede Krigsminister kan virkelig ikke faae os til at tro, at, selv om vi nu med et Slag kunde faae Kjøbenhavns Befæstning færdig, saa var Alt godt, saa var Alt færdigt, saa kunde vi gaa ned til de smaa Budgetter igjen. Nei, der vilde bestandig komme Nyt frem, man kan ikke saaledes tro, at man ved Anvendelsen af den Kapital een Gang for alle kan sikke Forsvaret for en ubestemmelig Fremtid, Nei, det kan man ikke. Derfor er det, jeg mener, at man skal tage Hensyn til hvert enkelt Aars Budget, det maa man tage, og det erkjendes jo ogsaa, at Udgifterne skulle fordeles paa flere Aar, det erkjendes fra flere Sider, at man skal anvende hvert Aar et i Forhold til vore Indtægter passende Beløb.

Endnu vil jeg kun gjøre en ganske lille Bemærkning med Hensyn til, hvad der blev ytret om det politiske Spørgsmaal, hvorvidt det ikke skulde være en Fare for os, netop under en Kollision mellem flere Stormagter, at Kjøbenhavn var besættet. Paa dette Punkt har baade den ærede Krigsminister og navnlig ogsaa den ærede 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (Haffner) udtalt og begrundet en afvigende Mening. Jeg skal ikke indlade mig paa nærmere Diskussion derom, men jeg kan dog ikke lade være at fremføre et Faktum fra den nyere Tids Historie, som forekommer mig her at have sin Interesse. Der ligger, som bekendt, mellem Tyskland og Frankrig et lille Land, Storhertugdøm-